

begaaet nogen Uret overfor ham. Saa siger han, at der bevislig er begaaet Uret overfor ham i Formen, hvorunder der blev tilbudt ham Engagement i Gendarmerikorpset. Men derom, og særlig under hvilken Form det har været, kunne vi intet vide. Som jeg nævnedes før, blev det tilbudt ham at indtræde i Gendarmerikorpset, som afløste den vestindiske Hærsstyrke, med en aarlig Gage af 3,250 Frs. plus frit Kvarter. Der var heller ikke i Fjor, da Finansudvalget foreslog en Indstilling i denne Sag, Tale om fra Ordførers Side, at det var nogen Uret, som Staten her havde at gøre god igen, nej, Ordføreren udtalte, at Staten har ingen Forpligtelse overfor ham, han er frivillig gaaet derover og frivillig gaaet tilbage. Nu gør han gældende i sit Andragende, at han, den Gang han rejste derover, ikke kunde vide, at der vilde blive oprettet et Gendarmerikorps, at den vestindiske Hærsstyrke vilde blive opgivet, og at derfor hans Ansættelse ikke blev gældende i 6 Aar. Det er oplyst af Finansministeren, da han havde Ordet derom i Fjor, at det stod udtrykkelig i Kundgørelse for Hæren, hvor Pladsen blev opslaaet ledig, at den gjaldt ikke denne Gang i 6 Aar, idet man havde paatænkt en Omordning af Korpset, og saa maa jeg sige, at lige saa lidt som Ordføreren i Fjor talte noget som helst om, at der var begaaet Uret mod denne Mand, som vi maatte se at vederlægge med en Bevilling, lige saa lidt er der i den daværende Finansministers Udtalelse nogen som helst Antydning deraf. Det ærede Medlem har Rigsdagstidende fra i Fjor; jeg har derfor ikke Lejlighed til at se den efter nu, men jeg erindrer, at Finansministeren bestemt udtalte, at Manden ikke kunde rejse noget Krav i nogen Henseende. Over Hjemreisen kom han med mange Besværinger, han har faaet godtgjort 20 Kr. for Hjul paa en Barnevogn, der var bleven slaaet itu paa Rejsen, og der er godtgjort ham 10 Kr. for et Glas med Spiritus med nogle Slinger i, som var slaaet itu, og jeg tror nok — saaledes faldt Ordene — at han er en meget besværlig Herre med Hensyn til at kræve Erstatning. Det var det, Finansministeren udtalte om denne Mands Krav, bygget paa den Uret, som formentlig skulde være be-

gaaet overfor ham. Og det eneste, Finansministeren lod blive tilbage, hvor vi muligvis kunde yde ham en Erkendelse, var de Ord, det ærede Medlem nu læste op, at hans Fortjenester af Skyttesagens Fremme derovre i Vestindien mulig kunde foranledige, at man derfor ydede ham et Honorar. Men det er jo nu oplyst af Indenrigsministeriet, at i denne Henseende kunde man ikke finde sig foranlediget til at give ham nogen som helst Paaskønnelse, det være nu en Skrivelse eller et Pengevederlag. Dermed synes jeg, at Sagen maa være forbi for Finansudvalgets og for Tingets Vedkommende. Hvis denne Mand har lidt nogen Uret, har han i alt Fald ikke kunnet paavise det.

Til de hemmelige Aftaler, der skulle være truffene mellem det ærede Medlem og den daværende Finansminister, kender Finansudvalget selvfølgelig intet som helst.

Nørhave: Da jeg i Fjor som Medlem af Finansudvalget var Ordfører for Indstillingerne angaaende Andragender og altsaa ogsaa omtalte det Andragende, hvorom der her er Strid mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), skal jeg tillade mig kort at sige, at naar Finansudvalget henviste dette Andragende til Finansministerens Overvejelse, var det udelukkende, fordi Andrageren i sit Andragende har fremhævet det store Arbejde, han havde gjort for Skyttesagen i Vestindien. Det var ikke begrundet i, at der var begaaet nogen Uret imod Manden, idet Finansudvalget sikkert var paa det rene med, at det ikke var Tilfældet, hvad jeg ogsaa som Udvalgets Ordfører udtalte i Fjor. Men da Manden havde lidt store Tab, mente baade Finansudvalget og ved Samraadet ogsaa den daværende Finansminister, at der, hvis han havde gjort en god Gerning for Skyttesagen, paa det Grundlag kunde gives ham en Understøttelse, og at derfor Sagen skulde overvejes. Naar denne Sag nu er overvejet, og Finansministeriet ikke har fundet Anledning til paa Grundlag deraf at give ham en Understøttelse, synes jeg, det var meningsløst at tage Sagen op igen i Aar. Jeg mener derfor, at det er fuldkommen rigtigt, at Finansudvalget har holdt den tilbage, da den sikkert har væ-